

حقوق محیط زیست

در اندیشه قرآنی علامه طباطبائی

دکتر علی رضایی بیرجندی
عضو هیئت علمی دانشگاه بیرجند

رضایی بیرجندی، علی، ۱۳۴۹ -

حقوق محیط زیست در اندیشه فرقانی علامه طباطبائی / علی رضایی بیرجندی. - قم:
 مؤسسه بوستان کتاب، ۱۴۰۰.

۱۶۸ ص. - (مؤسسه بوستان کتاب؛ ۲۹۹۱) (فقه و حقوق، علوم قرآن)

ISBN 978-964-09-2328-3

فهرست نویسی براساس اطلاعات فیبا.

کتاب‌نامه: ص. [۱۶۵-۱۶۸] همچین به صورت زیرنویس.

چاپ سوم: ۱۴۰۲

۱. طباطبائی، سید محمدحسین، ۱۲۸۱-۱۳۶۰. دیدگاه درباره حقوق محیط زیست.
۲. طباطبائی، سید محمدحسین، ۱۲۸۱-۱۳۶۰. نقد و تفسیر.
۳. علوم زیست محیطی -
 جنبه‌های قرآن. الف. مؤسسه بوستان کتاب. ب. عنوان.

۱۸۹/۱

BBR ۱۳۹۵

شماره کتاب‌شناسی ملی: ۸۴۶۸۳۴۶

۱۴۰۲

موضوع: فقه و حقوق. علوم قرآن

گروه مخاطب: - تخصصی (طلاب و دانشجویان)
- عمومی

شماره انتشار کتاب (چاپ اول): ۲۹۹۱
منسق انتشار (چاپ اول و پلاچاپ): ۸۴۳۷

حقوق محیط زیست در اندیشه قرآنی علامه طباطبائی

نویسنده: دکتر علی رضایی بیرجندی

ناشر: مؤسسه بوستان کتاب

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: چاپخانه مؤسسه بوستان کتاب

نوبت چاپ: سوم / ۱۴۰۲ • شمارگان: ۵۰ • بهای: ۱۰۰۰۰ تومان

تمامی حقوق نشر مکتب و الکترونیک از متعلق به مؤسسه بوستان کتاب است

printed in the Islamic Republic of Iran

❖ دفتر مرکزی: قم، خیابان معلم، معلم ۱۲، پلاک ۱۷، کدپستی: ۰۲۵۳۱۱۵۲۶۳۲، تلفن: ۰۲۵۳۱۱۵۴۰۹

تلفن های پخش: ۰۲۵۳۱۱۵۲۷۴۰، ۰۲۵۳۱۱۵۲۷۴۱

❖ فروشگاه مرکزی: قم، چهارراه شهداء، تلفن: ۰۲۵۳۱۱۵۱۲۵۰ و ۰۲۵۳۱۱۵۱۱۸۷

❖ فروشگاه تهران: خیابان انقلاب، بین وصال و فلسطین، پلاک ۹۵۱، تلفن: ۰۲۱۶۶۹۶۹۸۷۷۸

❖ فروشگاه اصفهان: خیابان حافظ، چهارراه کرمان، جنب دفتر تبلیغات اسلامی شعبه اصفهان، تلفن: ۰۳۱۳۲۲۲۰۳۷۰

❖ فروشگاه مشهد: چهارراه خسروی، مجتمع یاسن، جنب دفتر تبلیغات اسلامی شعبه خراسان رضوی، تلفن: ۰۵۱۳۲۲۲۳۶۷۷۲

❖ فروشگاه رنگین کمان (کودک و نوجوان): قم، چهارراه شهداء، تلفن: ۰۲۵۳۱۱۵۲۷۷۳

E-mail:info@bustaneketab.ir

بایگاه اینترنتی فروش کتاب: www.bustaneketab.ir

با قدردانی از همکارانی که در تولید این اثر نقش داشته‌اند:

❖ سروپر استار: محمدرضا منصفی • ویراستار: هادی قنبری

❖ اصلاحات حروف نگاری و صفحه آرا: حسین محمدی • کنترل فنی صفحه آرایی: سیدرضا موسوی منش

❖ طراح جلد: امیرعباس رجبی • اداره آماده‌سازی: حمیدرضا نیموزی

❖ اداره چاپخانه: مجید مهدوی، ناصر منتظری و سایر همکاران لیتوگرافی، چاپ و صحافی • مدیر تولید: عبدالهادی اشرفی

رئیس مؤسسه

محمد باقر النصاری

فهرست مطالب

۹	مقدمه
۲۱	فصل اول: خدا و محیط زیست
۲۱	۱. آفریدگی محیط زیست
۳۱	۲. نظام مندی محیط زیست
۳۹	دعوت انسان به اندیشیدن درباره شب و روز
۴۱	خلقت آهن
۴۱	رابطه کوهها و زلزله
۴۲	آفرینش انسان از خاک
۴۲	۳. هوشمندی محیط زیست
۵۳	هوشمندی زمین
۵۷	هوشمندی ستون حنانه و حجرالاسود
۵۹	هوشمندی آتش
۶۰	هوشمندی حیوانات و پرندگان
۶۵	هوشمندی اندام‌های بدن انسان
۶۹	۴. تسبیح‌گویی محیط زیست
۷۱	تفاوت دو تسبیح

۷۷	فصل دوم: انسان و محیط زیست
۷۷	۱. انسان، خلیفه کریم و امانت دار خدا
۷۸	انسان خلیفه خدا
۸۱	خلافت همه انسان‌ها
۸۵	خلافت و مسئولیت
۸۷	انسان، خلیفه کریم خدا
۹۱	انسان، امانت دار خدا
۹۴	۲. انسان، حافظ محیط زیست
۹۶	الف) نقش «انفال» در حفظ محیط زیست
۱۰۳	ب) انسان و حفظ آسمان
۱۰۵	مقصود از «نهضت انسان»
۱۰۷	بی‌توجهی به آسمان‌ها و زمین و محیط زیست
۱۰۷	موجودات زنده در آسمان‌ها
۱۰۸	همانندی در ملکوتی بودن
۱۰۹	حرکت خورشید
۱۱۱	ج) انسان و حفظ زمین
۱۱۴	جادبه زمین و آیه «وَكَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُظْمَنِينَ»
۱۱۷	د) انسان و حفظ آب
۱۱۹	پیدایش آب
۱۲۰	آب، نشانه خدا
۱۲۱	آب و آفرینش موجودات
۱۲۳	آب و خلافت الهی
۱۲۴	خلافت الهی و مسئولیت حفظ آب

۱۲۸	ه) انسان و حفظ هوا
۱۳۳	و) انسان و حفظ گیاهان و میوه‌ها
۱۳۳	خلقت گیاهان
۱۳۴	لناح گیاهان
۱۳۶	زوج‌بودن گیاهان
۱۳۷	رویش گیاهان
۱۳۹	سجدة گیاهان
۱۴۰	میوه‌ها
۱۴۳	ز) انسان و حفظ حیوانات
۱۴۶	اختصار حیوانات
۱۴۸	حشر حیوانات
۱۴۹	کشتن حیوانات
۱۵۱	افراط و تقریط در خوردن گوشت
۱۵۱	اسلام و تعادل در گوشت خواری
۱۵۳	عالیم خوردن و خورده شدن
۱۵۸	تفاوت رحمت با عدالت
۱۶۰	معنای رحمت پروردگار
۱۶۵	کتاب نامه

مقدمه

خداوند در سوره بقره مظاہر خرد و کلان طبیعت را نشانه‌هایی برای مردم اندیشمند خوانده است؛ چنان‌که می‌فرماید:

«إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْخِلَافِ الْلَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ
الَّتِي تَجْرِي فِي السَّمَاءِ يَنْقَعُ النَّاسُ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ
فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ قَوْمًا وَبَيْنَ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرَّيَاحِ
وَالسَّحَابِ الْمُسْحَرِّتِينَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَغْقَلُونَ»؛^۱

به درستی که در خلقت آسمان‌ها و زمین و اختلاف شب و روز و کشتی‌ها که در دریا به سود مردم در جریانند و در آنچه خدا از آسمان نازل می‌کند، یعنی آن آبی که با آن زمین را پس از مردنش زنده می‌سازد و از هر نوع جنبنده در آن منتشر می‌کند و گرداندن بادها و ابرهایی که میان آسمان و زمین مسخرند، نشانه‌هایی است برای مردمی که بیندیشند.

عطار نیشابوری نیز طبیعت را چنین توصیف کرده است:

هر آن نقشی که بر صحرا نهادیم	تو زیبا بین که مجازیا نهادیم
سر مویی زلف خود نمودیم	جهان را در بسی غوغای نهادیم
چو آدم را فرستادیم بیرون	جمال خویش بر صحرا نهادیم
جمال ما بیین کاین راز پنهان	اگر چشمتم بود پیدا نهادیم

که گوهر پیش نایینا نهادیم
طلسماتی که هردم مانهادیم
اگرچه این همه اسمانهادیم^۱
برای یک دل دانا نهادیم
اگر دانا نهای سودا نهادیم
بنای جمله بر دریا نهادیم
شود ناچیز هرچه این جانهادیم
جهانی پرغمت آن جانهادیم^۲
تو را سلطانی فردا نهادیم
چه گونی بی سرو بی پانهادیم^۳

و گرچشم نباشد هم چنان دان
کسی نهاد و نتواند نهادن
مباش احوال مسما جز یکی نیست
یقین می دان که چندینی عجایب
ز چندینی عجایب حصة تو
مشو مغورو چندین نقش زیراک
اگر موجی از آن دریا برآید
اگر اینجا ز دریا برکناری
و گر هم رنگ دریا گردی امروز
دل عطار را در عشق این راه

ویلیام شکسپیر درباره «جهان سخن گو» می نویسد: «اگر دمی از
غوغای عالم و اشتغالات زندگی فارغ شویم، درختان را به هزار زبان
سخن گو می یابیم و در جوییارها کتاب می خوانیم و از سنگ موظمه
می شنویم و گوهر نیکی را در هر چیز می بینیم».^۴

اب رو باد و مه و خورشید و فلک در کارند
تاتونانی به کف آری و به غفلت نخوری

همه از بهز تو سرگشته و فرمان بردار
شرط انصاف نباشد که تو فرمان نبری^۵

۱. «وَلَئِكُمُ الْأَشْمَاءُ الْحُسْنَى فَإِذَا غَوَّهُهُنَا» (اعراف، آیه ۱۸۰).
۲. «وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَغْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَغْمَى وَأَصْلَنْ سَيِّلًا؛ وَهُرَكْسٌ در این دنیا کوردل و گمراه باشد، در آخرت نیز کور و گمراه تر خواهد بود» (اسراء، آیه ۷۲).
۳. عطار نیشابوری، دیوان عطار، غزل ۶۰۳.

4 . Sermons in Stones, William Shakespeare: And this our life, exempt from public haunt,
Finds tongues in trees, books in running brooks, Sermons in stons and good in everything.

۵. سعدی، کلیات سعدی، ص ۷۲

واکنون شمیمی از معارف زیست محیطی المیزان:

این انسان که از پدیده‌های زمینی است، در زمین زنده می‌شود و زندگی می‌کند و سپس می‌میرد و دوباره جزء زمین می‌شود، در پیدایش و بقا، به نظام دیگری غیر از این نظام کلی که در سراسر عالم حکم فرماست و با تدبیری متصل، سرایای عالم را اداره می‌کند، نیاز ندارد. این اجرام آسمانی و درخشندگی و گرمابخشی‌شان و این زمین با شب و روزش و بادها و ابرها و باران‌هایش و منافع و کالاهایی که از هر قاره به قاره دیگرش منتقل می‌شود، - همه این‌ها - نیاز آدمی است و زندگی انسان و پیدایش و بقایش بدون آن تدبیر نمی‌شود و خدا از معاورای همه این‌ها بر انسان احاطه دارد.^۱ «هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَغْمَرْتُمْ فِيهَا»؛ [اوست که شما را از این زمین آفریده و شمارادر آن زندگانی داده و آبادکردن آن را از شما خواسته]؛^۲ یعنی خداوند این حقیقت را که نامش انسان است، بر مواد زمینی بنادرد و سپس به تکمیلش پرداخت، اندک‌اندک تربیتش کرد و در فطرتش انداخت که در زمین تصرفاتی کند و آن را به حالی درآورد که بتواند برای زنده‌ماندن خود، از آن سود ببرد و نیازها و کاستی‌هایی را که در زندگی خود به آن برمی‌خورد، بر طرف سازد و خلاصه

۱. ثم إن الإنسان الذي هو موجود أرضي يحيا في الأرض ويعيش في الأرض ثم يموت ويرجع إلى الأرض لا يفتر في شيء من وجوده وبقائه إلى أزيد من هذا النظام الكلي الذي لمجموع هذا العالم المتصل تدبيرة الواحد نظامه، فهذه الأجرام العلوية في إنازتها وتسخينها، وهذه الأرض في اختلاف ليلها ونهارها ورياحها وسحبها وأمطارها ومنافعها التي تجري من قطري قطermen رزق ومنافع هي التي يحتاج إليها الإنسان في حاجته المادية وتدبير وجوده وبقائه والله من وراءهم محیط، (سید محمد حسین طباطبائی، المیزان، ج ۱، ص ۳۹۷).

می خواهد بفرماید، شما نه در هست شدن تان و نه در بقا ایشان،
هیچ احتیاجی به این بت ها ندارید و تهاوت تها محتاج
خدای تعالی هستید.^۱

این اثر را به محضر استاد فرزانه ام، فقیه، حکیم و مفسر نامدار و شاگرد
بر جسته علامه طباطبائی رهنما، حضرت آیت‌الله جوادی آملی (دامت برکاته)
تقدیم می‌کنم:

مهر خوبان دل و دین از همه بی پروا برد
رخ شطرنج نبرد آنچه رخ زیبا برد
تو مپندار که مجنون سر خود مجنون گشت
از سمک تابه سماش کشش لیلا برد
من به سر جشنده خورشید نه خود بردم راه
ذرهای بودم و مهر تو مرا بالا برد
من خسی بی سرو پایم که به سیل افتادم
او که می‌رفت مرا هم به دل دریا برد
جام صهبا ز کجا بود، مگر دست که بود؟
که به یک جلوه دل و دین ز همه یک جا برد
خم ابروی توبود و کف مینوی توبود
که درین بزم بگردید و دل شیدا برد
خودت آموختی ام مهر و خودت سوختی ام
با برافروخته رویی که قرار از ما برد

۱. «معنی قوله: «هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَ اسْتَغْمَرْكُمْ فِيهَا»، والكلام يفيد الحصر. أنه تعالى هو الذي أوجد على الموارد الأرضية هذه الحقيقة المسمى بالإنسان ثم كملها بالتربيّة شيئاً فشيئاً وأفطره على أن يتصرف في الأرض بتحويلها إلى حال ينتفع بها في حياته، ويرفع بها ما اتببه له من الحاجة والنقيصة أي إنكم لافتقرتون في وجودكم وبقائكم إلى إلهيّة تعالى وتقديس» (همان، ج ۱۰، ص ۳۱۰).

همه یاران به سر راه تو بودیم ولی

غم روی تو مرا دید و ز من یغما برد

همه دل باخته بودیم و هراسان که غم

همه را پشت سر انداخت، مراتنهابرد^۱

علی‌رغم تجلیلی که در متون دینی و ادبی از طبیعت و محیط زیست به چشم می‌خورد، امروزه آسیب‌های زیست محیطی یکی از مهم‌ترین مشکلاتی است که بشر با آن روبروست. در این عصر، حق انسان‌ها در داشتن محیط‌زیستی سالم و دور از هرگونه آسیب، به سبب آلودگی‌های گسترده هدف تهدید جدی قرار گرفته است. انسان‌ها بدون محیط‌زیستی امن و سالم نمی‌توانند به زندگی طبیعی خود دامنه دهند؛ بنابراین، حفظ و حمایت از محیط‌زیست و سالم نگه‌داشتن آن یکی از مهم‌ترین رسالت‌ها و نیازهای ضروری جوامع امروز و از لوازم رعایت حقوق عمومی است و تحریب محیط‌زیست تضییع حقوق همه انسان‌هاست و از این‌رو، همگان به این مهم توجه دارند.

بسیاری از مشکلات محیط‌زیستی در جامعه معاصر به سبب باور نداشتن انسان به خداوند و در پی آن، ناآگاهی از مسنولیت و رسالت خویش در ارتباط با خدا، طبیعت و محیط‌زیست، حیوان‌ها و دیگر انسان‌هاست.^۲ بشر خود را صاحب شعور، حق

۱. به نقل از: سید محمدحسین حسینی‌طهرانی، مهر تابان؛ پادنامه عالم ربائی علامه سید محمدحسین طباطبائی تبریزی تبریز، ص ۵۶.

۲. امام علی عليه السلام فرمود: «إِنَّقُوا اللَّهَ فِي عِبَادِهِ وَبِلَادِهِ فَإِنَّكُمْ مَسْؤُلُونَ حَتَّىٰ عَنِ الْبِقَاعِ وَالْبَهَائِمِ». اطیعو الله ولا تعضوه، از خدا درباره بندگانش و سرزین‌هایش برسید، زیرا شما حتی باید به قطعه‌های زمین‌ها و چهارپایان نیز پاسخ گوشایید. از خدا اطاعت کنید و نافرمانی اور نکنید» (نهج البلاغه، خطبه ۱۶۷).

مطلق و مالک بی‌چون و چراً طبیعت می‌پنداشد و سایر موجودات را بی‌شعور می‌داند. او بر اساس منطق باطل نظریه «استیلا و تغلب»،^۱ فکر می‌کند که وظیفه‌ای در برابر سایر موجودات ندارد و همه موجودات باید در خدمت او باشند و منافع او را تأمین کنند؛ در حالی که عالم شعور دارد و هدفمند، به سوی پسوردگار خویش حرکت می‌کند و بشر با جهل مرکب و نداشتن ارتباط عادلانه با سایر موجودات، سرنوشتی ناخوشایند را برای خویش رقم می‌زند.

فیلسوف، متکلم، حکیم نامدار و مفسر گران‌قدر قرآن، علامه طباطبائی^۲ شخصیتی است که جهان اسلام مرهون پژوهش‌های فلسفی، عرفانی، کلامی و تفسیری اوست. نگارنده این سطور می‌کوشد گوشه‌ای از تلاش‌های علمی و فکری علامه را در حوزه الهیات محیط زیست،^۳ از میان تفسیر فویم المیزان پیرون آورد و به عنوان سند باورهای اسلامی معرفی کند. علامه طباطبائی در تفسیر المیزان، با توجه به آیات قرآن و روایات، درباره محیط زیست، آسمان، زمین، کوه‌ها، آب و هوای،

۱. نظریه «استیلا و تغلب» را می‌توان این چنین معرفی کرد: «الحق مُنْ غَلِبٌ، حق با کسی است که چیره شود». استیلا به قدرت اسلحه و مشیبر رنگ و بیوی نشرع می‌دهد؛ برای مثال قاضی ابوعلی، عالم بزرگ حنبلي قرن پنجم، از احمد حنبل چنین نقل می‌کند: «امامت بازور و غلبه هم ثابت می‌شود و در این صورت، نیاز به عقد بیعت نیست؛ هر چند که آن حاکم فاجر باشد؟؛ نیز امام محمد غزالی می‌نویسد: «الحق مُنْ غَلِبٌ والحكْم مُنْ غَلِبٌ، نحن مع من غلب؛ حق با کسی است که چیره شود و حکومت هم از آن اوتست و مانیز با حاکم چیره‌ایم» (محمد غزالی، احیاء العلوم، ص ۱۳۰). این فراه نیز در احکام السلطانیه به توجیه فقهی نظریه استیلا در می‌آست می‌پردازد.

۲. الهیات محیط زیست یک معرفت میان‌رشته‌ای است که سعی دارد با استفاده از متون دینی، راه حل‌های معرفتی و بنیادین در زمینه بحران‌های زیست محیطی ارائه کند.

حیوانات، هویت و چگونگی خلقشان و لزوم بهره‌مندی صحیح و حفاظت از آن‌ها بحث کرده است.

بی‌شک، محیط زیست یکی از نعمت‌های الهی است که لزوم بهره‌مندی صحیح و منطقی از آن، شکرگزاری در برابر این نعمت بزرگ، حفظ و آبادکردن آن ریشه در جهان‌بینی توحیدی دارد. مستولیت انسان در برابر نظام نیکوتر، توجه به ارتباط متقابل و وثیق انسان و محیط زیست در مبدأ آفرینش و معاد، توجه به هم‌گونی انسان و طبیعت،^۱ ابتسای محیط زیست بر نظامی هوشمند و عادلانه، رعایت حرمت محیط زیست، ضرورت رابطه با محیط زیست بر محور عدالت زیست محیطی، حفاظت از حق حیات طبیعت، استفاده حکیمانه از منابع طبیعی، ایجاد نگرانی حفاظت از محیط زیست به عنوان امانت الهی و ترغیب انسان‌ها به آبادکردن و مین اساس نگاه علامه طباطبائی به طبیعت و محیط زیست را شکل می‌دهد.

قرآن محیط زیست را گهواره رشد، تکامل و رسیدن انسان به سعادت معرفی می‌کند^۲ و هرگونه کوتاهی در قبال آن را کنه و زمینه‌ساز گرفتارشدن او در دام شیاطین می‌داند، زیرا محیط زیست مادر انسان و امانتی الهی است که انسان‌ها مسئول حفظ و آبادکردن آن‌اند^۳ و تخریب یا تضعیف آن ناسپاسی و نتیجه ناسپاسی خواری و سرانجام آن

۱. «وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَإِنَّ اللَّهَ أَكْبَرُ» (نور، آیه ۴۲)؛ «وَإِنَّ إِلَيْ رَبِّنَا مُنْتَهِيُّونَ» (زخرف، آیه ۱۴۴).

۲. سید محمدحسین طباطبائی، المیزان، ج ۱، ص ۳۴۳؛ نیز: «فَبِنَ الْآیَةِ تَحْلِ بِحَسْبِ الْمَعْنَى إِلَى أَنْ لَكُلَّ شَيْءٍ مِّنْ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ إِلَهًا وَإِنَّ إِلَهَ الْجَمِيعِ وَاحِدٌ وَأَنَّ هَذَا إِلَهٌ الْوَاحِدُ هُوَ الْهَكْمُ، وَأَنَّهُ رَحْمَنٌ مَفْيِضٌ لِلرَّحْمَةِ الْعَامِمَةِ، وَأَنَّهُ رَحِيمٌ يَسْوَقُ إِلَى سَعَادَةِ الْغَايِيَةِ وَهِيَ سَعَادَةُ الْآخِرَةِ» (همان، ص ۳۹۵).

۳. «وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّجِيبًا» (نساء، آیه ۱۲۶).

سقوط و نابودی است؛ بنابراین، همه چیز از آن خداست و تمام اعمال بشر در محیط زیست تحت مراقبت اوست.^۱

قرآن مجید برای سخن گفتن از محیط زیست مقاومی چون «آیه»، «رحمت»، «نعمت» و «تسخیر» را به کار می‌گیرد و این دلالت بر آن دارد که طبیعت و محیط زیست میراثی الهی است و چنین نیست که سنگ و گنجشک مفت باشد و منابع طبیعی اموالی بادآورده و بی‌حساب و کتابی نیست که بشر به هر مقدار و برای هر هدفی مجاز به استفاده از آن باشد. از سوی دیگر، انسان موجودی کاملاً مختار و رهاسنده نیست که هر چه را خواست، انجام دهد و هر آسیبی را به طبیعت و محیط زیست وارد کند؛ بلکه حق و تکلیف دور روی یک سکه‌اند و بشر با اذن الهی، می‌تواند از طبیعت بهره‌ها ببرد و تکلیف نگهداری و آبادی آن نیز بر عهده اوست.

این کتاب با موضوع «الهیات محیط زیست در اندیشه علامه طباطبائی» و باروش توصیفی و تحلیلی به تبیین چگونگی ارتباط خدا و انسان با محیط زیست در تفسیر گران‌سنگ المیزان فی تفسیر القرآن پرداخته است. کاربرد کلیدواژه «محیط زیست» در این کتاب متعدد با «عالیم طبیعت»^۲ در عالم‌ترین معنای آن است که آسمان، زمین، کوه‌ها، آب و هوای حیوانات را دربر می‌گیرد.

۱. «وَاللَّهُ يَفْلِمُ مَا تُسْرِئُونَ وَمَا تُفْلِئُونَ»، (نحل، آیه ۱۹)

۲. ابن منظور طبیعت را چنین معنامی کند: «طبع و طبیعت یعنی ویزگی‌ای که شیء بر آن آمده شده است» (ابن منظور، لسان العرب، ج ۸، ص ۱۱۸) و گاه به سرشت و نهاد تفسیر شده است (محمد معین، فرهنگ فارسی، ج ۲، ص ۲۰۹ و علی اکبر دهخدا، لغت‌نامه، ج ۹، ص ۱۵۰ و ۱۷۱)؛ پس می‌توانیم بگوییم که طبیعت عبارت است از ویزگی ذاتی اشیاء مادی و اگر این کلمه درباره انسان و حیوان به کار رود، ناظر به جنبه مادی و جسمانی آن هاست (مرتضی مطهری، مجموعه آثار، ج ۳، ص ۴۶۳ و ۴۶۴).

این پژوهش سه ضلع اساسی دارد و در پی تبیین ارتباط متقابل و حکیمانه این اضلاع سه گانه با یکدیگر است:

۱. خداوند در جایگاه خالق هست;

۲. انسان به عنوان جانشین و مخلوق کریم و امانت دار خداونه جایگزین او در زمین؛

۳. محیط زیست به عنوان امانت خدا و مسخر انسان.

کتاب حاضر با تبیین برخی اندیشه‌های علامه طباطبائی، به ضرورت بهره‌مندی صحیح از طبیعت و محیط زیست، لزوم حفظ و آبادکردن آن و پرهیز از هرگونه تخریب، تضعیف و آلوده کردن آن به مثابه وظیفه‌ای انسانی و اسلامی پرداخته است.

این کتاب در دو فصل تدوین شده است: فصل اول رابطه خدا و محیط زیست را در چهار عناوین مرسی می‌کند که در این عناوین چهارگانه درباره آفریدگی، نظام منلی، هوشمندی و تسبیح گویی محیط زیست بحث می‌شود. فصل دوم کتاب نیز که عهده‌دار تبیین رابطه انسان با محیط زیست است، دو قسمت عمده دارد که موضوعاتی چون خلافت الهی انسان، کرامت الهی انسان، امانت داری انسان و رسالت انسان در حفظ محیط زیست را بررسی می‌کند. تفاوت اساسی فصل اول با فصل دوم در دو چیز است:

۱. محور مباحث فصل اول تبیین رابطه خدا با محیط زیست است و محور مباحث فصل دوم تبیین رابطه آدمیان با محیط زیست؛
۲. مباحث فصل اول بیشتر مایه نظری دارند و در قالب «هست و نیست» ارائه می‌شوند، اما مباحث فصل دوم جز برخی مباحث مقدماتی، مطالبی اند که در قالب «باید و نباید» ارائه می‌شوند.

سویه کلی مباحث و استدلال‌های کتاب این است که امروزه بشر با سوءاستفاده از گنجایش علمی خود به حیات زیستی و ساختمان آفرینشی موجودات زنده به شدت آسیب می‌رساند و از هدف خلقت و فلسفه تسخیر فاصله می‌گیرد؛ در حالی که محیط زیست سالم یکی از بنیان‌های شکوفایی و خوشبختی انسان است؛ نیز یکی از واجبات مهم عقلی و شرعی انسان حفظ جسم و جان و سلامتی و رشد آن است و این حقیقت جز بازیستن در محیطی سالم امکان‌پذیر نیست، زیرا محیط زیست سالم زمینه‌ساز جسم سالم و سلامتی جسم زمینه‌ساز روح سالم است. انسان چون از عضوی از خانواده عظیم مخلوق پروردگار با مجموعه‌ای بزرگی از سایر اعضاء، از جمله طبیعت و محیط زیست مرتبط است و روشی است که زندگی همراه با سلامتی و رشد و شکوفایی او در سایه تنظیم روابط سه‌گانه اس با خدا، دیگران و محیط زیست براساس عدل و احسان میسر می‌شود.

از آن جاکه شکرگزاری باعث افزایش جان انسان می‌شود^۱، از دوست فاضل و ارجمند، جناب حجت‌الاسلام والمسلمین علی اسلامی تشکر می‌کنم که با ارائه نکاتی ارزشمند، به ساختار و محتوای این اثر یاری رساندند. امیدوارم در چنین شرایطی، با تألیف این کتاب، گامی هرچند کوچک در نمایاندن ضرورت نگهداری از محیط زیست، این مخلوق زیبای پروردگار برداشته باشم و این کتاب ادای دینی باشد به محضر استاد استادم، علامه طباطبائی رهنما و هم‌چنین، استاد فرزانه‌ام، حضرت حکیم‌الهی، آیت‌الله جوادی‌آملی (دامت برکاته الشریف) که زندگی روحانی و

۱. «لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ»؛ همانا اگر شکر کنید، قطعاً شماراً می‌افزایم (ابراهیم، آیه ۷).

معنوی ام را مدبیون اویم و درنهایت، رهنمودی باشد برای تصحیح رفتارمان با محیط زیست طبیعی تازمینه را برای حاکمیت انسان کامل، ولی اللّه اعظم (روحی فداء) فراهم کنیم.

در پایان از کارکنان ارجمند، همدل و حرفه‌ای بوستان کتاب در به سامان رسیدن این اثر سپاسگزارم، چراکه به حق بیش از یک ناشر متعارف در آماده‌سازی این کتاب کوشیدند.

علی رضایی بیرجندی